
[2021-54-RE](#)

Causa 2021-54-RE

(Ibrouchene c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 337-2021. Recurs d'empara

Aute del 7 de setembre del 2021

BOPA núm. 97, del 15 de setembre del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 17 de juny del 2021, per la representació processal de la Sra. Fabienne Isabelle Monique Ibrouchene, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia del 28 de maig del 2015, recaiguda en el marc del recurs d'apel·lació instat contra la sentència de la Secció Civil de la Batllia del 13 de novembre del 2014; contra la sentència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia del 14 de setembre del 2017, recaiguda en el marc del recurs d'apel·lació instat contra la sentència de la Secció Civil de la Batllia del 12 de desembre del 2016; contra l'aute de la Secció Civil 7 de la Batllia de l'1 de febrer del 2017, dictat en el marc del procés Mínima Quantia 7000041/2016; contra l'aute de la Secció Civil 7 de la Batllia del 21 de setembre del 2018, dictat en el marc del procés d'execució 7000003/2018; i, contra l'aute de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia del 26 de febrer del 2019, dictat en el marc de la causa TSJC 0000379/2018, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut de durada raonable, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, dels drets a l'honor i a la pròpia imatge, reconeguts a l'article 14 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que es repari el dany causat mitjançant compensació econòmica, restablint-se l'honor, la imatge i la integritat, tant personals com professionals de la recurrent;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 14, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. La representació processal de la recurrent impugna en el mateix escrit diversos procediments:

1. Un procediment laboral, en què va actuar com a part agent contra la societat Imminent Produccions, SLU, en què, el 13 de novembre del 2014, la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar una sentència que va estimar parcialment la demanda de la recurrent i va condemnar la part demandada a satisfer uns imports per diferents conceptes, els quals havien de ser cotitzats prop de la CASS.

Ambdues parts van formular apel·lació contra aquesta sentència, i, el 28 de maig del 2015, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar els dos recursos d'apel·lació i va confirmar la sentència de la primera instància.

2. Un procediment en reclamació d'honoraris per part dels antics advocats de la recurrent que la van representar en el procediment laboral fins a la celebració del judici oral en segona instància, en què li sol·licitaven el pagament de 938,23 €.

El 12 de desembre del 2016, la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar una sentència que donava parcialment lloc a la demanda del bufet d'advocats i condemnava la recurrent al pagament de 400,20 €, més els interessos legals a comptar de la fermesa de la resolució.

La part demandant va formular apel·lació contra aquesta sentència, i, el 14 de setembre del 2017, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest recurs d'apel·lació i va confirmar íntegrament la sentència de la primera instància.

3. Derivat del procediment anterior, el bufet d'advocats demandant va formular una demanda d'execució de la sentència prop d'un saig, el qual va prendre diverses disposicions, posteriorment impugnades per la recurrent.

El 26 de febrer del 2019, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que confirmava la resolució del 21 de setembre del 2018, dictada per la Batllia, mitjançant la qual s'estimava la impugnació de la recurrent, es decretava la nul·litat dels acords d'execució i d'embargament, procedint a aixecar de forma immediata les mesures d'embargament existents, fent expressa imposició de les costes a la part defenent incidental pel criteri del venciment objectiu. També es constatava la finalització del procediment d'execució forçosa per liquidació total del deute i es procedia al seu arxivament definitiu.

1.2. El 17 de juny del 2021, la representació processal de la Sra. Fabienne Isabelle Monique Ibouchene va interposar un recurs d'empara contra les resolucions ressenyades en l'encapçalament, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procés degut de durada raonable, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, dels drets a l'honor i a la pròpia imatge, reconeguts a l'article 14 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica de la recurrent

- Després d'exposar la competència del Tribunal Constitucional en el marc del recurs d'empara, la

naturalesa d'aquest procediment i el significat dels drets fonamentals al·legats, la part recurrent discrepa de les resolucions dictades pels tribunals ordinaris en el marc dels procediments anteriorment referenciats, així com de la manera en què la Justícia andorrana hauria procedit en aquestes causes que l'afectaven.

- Considera que els seus drets fonamentals s'han vist afectats tant pels tribunals ordinaris, com per les parts adverses en els diversos procediments, al·legant que els tribunals no haurien estat imparcials, donant més facilitats i sent més benèvols amb les parts contràries. Es pregunta, en particular, per què aquestes parts no van ser sancionades per la seva manera d'actuar, i per què no va rebre mai cap compensació per tots els retards soferts, ni va ser indemnitzada per la totalitat de les faltes, irregularitats i infraccions legals reconegudes de les quals va ser víctima, que haurien derivat en la vulneració dels seus drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

- Pel que fa a la vulneració del dret a un judici raonable, al·lega que els processos de referència han durat més de 6 anys i que des del seu inici, la seva vida ha estat condicionada injustament i de manera injustificada a causa del sistema judicial i de diversos professionals del dret.

- Manifesta que és per esclarir tots aquests motius i posar de manifest les reiterades infraccions comeses en ambdós procediments, que interposa aquest recurs d'empara, considerant que la parcialitat de la Justícia és evident.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que es repari el dany causat mitjançant compensació econòmica, restablint-se els seus drets a l'honor, a la imatge i la seva integritat, tant personals com professionals.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. L'article 36 d) de la Llei qualificada d'aquest Tribunal Constitucional estableix que tota demanda ha d'expressar: "*La determinació precisa de la pretensió que s'hi conté*". En aquest cas i a aquest concret respecte, és procedent remarcar: a) que es recorre contra cinc resolucions diverses (set si es consideren també recorregudes les resolucions objecte d'apel·lació); b) que d'elles, dues són sentències de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia (més altres dues -aquelles objecte d'apel·lació, en els termes de l'apartat anterior- dictades per la Batllia) i tres constitueixen autes de la Batllia; c) que s'invoquen com a infringits els articles 10 i 14 de la Constitució, que tenen, en principi, una via procedimental distinta; d) que s'al·lega la vulneració, d'una banda, dels drets a la jurisdicció, a un procediment de durada raonable, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a un procediment imparcial, i, d'altra banda, dels drets a l'honor i a la pròpia imatge; i, e) que se sol·licita també que es repari el dany causat, sobre la base de l'article 92 de la Constitució.

3.2. Des d'una altra perspectiva, l'article 86 de la mateixa Llei qualificada estableix que el recurs d'empara s'interposa preferentment en els supòsits del procediment urgent i preferent de l'article 41 de la Constitució o quan s'hagi interposat prèviament un incident de nul·litat. Igualment pot interposar-se quan s'hagin esgotat les instàncies ordinàries i la resolució, normalment del Tribunal Superior de Justícia, però també en alguns casos del Tribunal de Corts -com així ho ha admès aquest Tribunal- hagi esdevingut ferma. En tots aquests supòsits, el recurs s'ha d'interposar dins el termini legal (article 88 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional) i s'ha de sol·licitar la nul·litat de la

resolució impugnada i, si s'escau, la suspensió dels seus efectes. Cap d'aquests pressupòsits es dona en el cas objecte del recurs d'empara ara considerat. No ens trobem davant de cap procediment urgent i preferent, ni de cap incident de nul·litat. Entre les resolucions impugnades hi ha autes de la Batllia. No es demana explícitament l'anul·lació de cap de les resolucions impugnades. I entre la darrera d'elles (datada del 14 de setembre del 2017 pel que fa a les sentències, i, del 26 de febrer del 2019 pel que fa als autes) i la interposició del recurs d'empara (el 17 de juny del 2021) ha passat un temps, a tots els efectes, excessiu. Per tant, ja només per aquest motiu, el recurs ha de ser inadmès a tràmit. A la mateixa conclusió s'arriba pel que fa a la suposada vulneració dels drets a l'honor i a la pròpia imatge, ja que en aquest cas, la infracció d'aquests drets no va ser discutida en la instància i, per tant, no pot integrar-se en el dret a la jurisdicció com en determinades ocasions ha permès aquest Tribunal en mèrits dels principis *pro actione* i d'economia processal. En darrer terme no és possible tractar per la via del recurs d'empara el presumpte dret a la reparació del dany causat, previst a l'al·legat article 92 de la Constitució, ja que el mateix article disposa que la hipotètica responsabilitat s'ha "*d'exigir davant la jurisdicció ordinària*".

3.3. L'única possibilitat teòrica d'admissió a tràmit del recurs fa referència a la suposada infracció del dret a un procés de durada raonable, ja que, en aquest cas, no hi ha un termini preclusiu al qual atendre i s'ha anat entenent que la infracció d'aquest dret fonamental pot ser esgrimida durant o una vegada acabat el procediment -dins uns límits raonables. És cert que la recurrent s'ha vist implicada en un conflicte judicial -de naturalesa civil i laboral- amb l'entitat amb la qual va contractar els seus serveis professionals i que aquest conflicte ha tingut diverses vicissituds com s'ha exposat en l'encapçalament i en els fonaments jurídics d'aquesta resolució i, per aquest motiu, s'ha anat estenent al llarg del temps. La fase declarativa es va iniciar amb la demanda presentada el 22 de novembre del 2013 i va quedar definitivament resolta per la sentència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, ara impugnada, del 28 de maig del 2015, la qual cosa suposa una durada raonable i que no va ser criticada per la recurrent. Un nou procediment es va iniciar a instància d'aquells que havien estat advocats de la demandant d'empara, el 19 de febrer de 2016, i va ser resolt, també definitivament el 14 de setembre de 2017 per sentència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, igualment aquí impugnada. Tampoc es pot considerar que en aquest cas s'hagi produït cap dilació indeguda i no es va produir cap reacció immediata de la part avui recurrent. Finalment, els altres autes de la Batllia, també impugnats en aquest recurs, constitueixen seqüeles dels anteriors procediments i van ser dictats sense cap lapse temporal digne de ser considerat. Per consegüent, si bé el conflicte ha tingut un llarg desplegament, cap dels procediments que s'han produït amb motiu o amb ocasió d'ell, pot ser considerat com de durada no raonable o en el qual s'hagi produït cap dilació indeguda.

3.4. L'incompliment dels pressupòsits i requisits que la llei estableix porten a la inadmissió d'aquesta demanda d'empara. Endemés, s'aprecia en ella una falta manifesta de contingut constitucional. Les qüestions plantejades per la part recurrent tenen la seva seu natural davant la jurisdicció ordinària de l'ordre civil i de matèria laboral, en què van ser plantejades amb total amplitud i sense que s'adverteixi cap indefensió. Que no satisfessin els desitjos i els criteris de la part recurrent no són arguments vàlids *per se* als efectes de demanar la intervenció de la jurisdicció constitucional.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2021-54-RE interposat per la representació processal de la Sra. Fabienne Isabelle Monique Ibrouchene.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 7 de setembre del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela Jean-Yves Cullet
President Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy Dominique Rousseau
Magistrat Magistrat